

llarg del segle passat —els antics catàlegs no estaven confeccionats per especialistes i no marcaven cap referència a les teles— fan que molt sovint sorgesquen problemes a l'hora d'identificar part de l'obra.

Sí que es coneix, en canvi, la propietat de moltes de les pintures mitjançant el

catàleg confeccionat el 1863, en què les 1.184 obres ressenyades anaven acompanyades per una M si eren de titularitat estatal i d'una A si eren de l'Acadèmia.

Avui, s'està informatitzant l'inventari dels fons, després de gairebé 40 anys d'inactivitat en aquest terreny. Fins ara

només hi havia un catàleg —elaborat per Felipe Garín Ortiz— de la part més important de l'obra exhibida actualment. Avui s'haurien d'identificar i catalogar aquests fons. Mitjançant el comitè científic? Els especialistes esperen i, crispats, desesperen. Només hi ha una paraula: perplexitat. **Eliseu T. Climent**

"No podem balafiar diners"

Ximo Company va ser nomenat director del Museu de Belles Arts de València el passat mes d'octubre. En aquesta etapa de recessió, Company veu els seus projectes abocats al punt mort de la congelació pressupostària.

El fet que vostè haja estat vinculat a l'equip de Gràcia, significa que el seu càrrec de director és la successió natural de l'ex-directora?

—La col·laboració que he tingut amb Carme ha estat puntual i no com a membre d'un equip. Hi ha afinitats, però no una concordança plena, ni de bon tros.

D'altra banda, pense que som diferents, inclús en el projecte i en la concepció. Però jo sóc una persona molt respectuosa, i tot el que veja que ella ha plantejat d'una manera lògica, no ho canviaré, perquè ara no podem balafiar els diners.

—Els seus plantejaments i la seua política museística seguiran la línia marcada per Carme Gràcia?

—Hi ha una cosa que ens ve imposada, que és el projecte de l'edifici. Aquest projecte fa que les modificacions es facen difícils, perquè estem condicionats per les possibilitats del mateix edifici. Per tant, el meu projecte no pot diferir de manera substancial, però el resultat final de l'acomodació de les obres sí que pot tenir una concepció diferent.

—Quant a plantejaments de promoció i difusió, possiblement els seus difereixen dels que tenia l'ex-directora.

—"Diferir" és un plantejament de ruptura, i no és això. El nostre problema és

Ximo Company. El nou director s'haurà d'enfrontar a les dificultats econòmiques i estructurals del museu.

que tenim un patrimoni molt nombrós i un pressupost escàs. El que cal intentar és racionalitzar les despeses. Potser, no proliferaran tant les exposicions. No és que no vulga fer-ne, sinó que pretenc canalitzar els pressupostos per enllestir els elements estructurals del museu: des d'un catàleg, una fototeca que done servei als investigadors, una biblioteca que estiga al seu lloc, ampliar els fons, etc. És a dir, tenir una cobertura de fons estructural tan exportable com siga possible. I no dedicar-me tant a coses peremptòries i crematístiques.

—Com li afecta la reducció o la congelació pressupostària per als seus projectes?

—El que tenim, però, hem de canalit-

zar-ho. Ara, per exemple, sé que no puc comprar obres; no puc ampliar els fons. Això en principi es congela. Evidentment, estarem oberts a qualsevol oferta que siga important i farem tots els esforços per comprar-la. Ja tenim prou feina si aconseguim conservar el material que tenim emmagatzemat.

D'altra banda hi ha el capítol d'exposicions. Les grans exposicions periòdiques que es feien sovint ara es faran més de tant en tant.

—Què passarà amb la restauració de les obres que hi ha al magatzem?

—Això és prioritari. He visitat una per una totes les sales i he tingut la paciència de mirar totes les obres. Cal restaurar-les i posar cura perquè moltes de les obres es troben avui en unes condicions, tot i que provisionals, precàries, a causa de les tasques de remodelació i ampliació del museu. El que més urgeix, ara per ara, és la pintura gòtica i la del segle XVI, que començarem a restaurar d'ací a uns mesos.

—Creu vostè que l'IVAM, des de l'altre costat del riu, fa ombra al Sant Pius V?

—El personal que va als museus no en discrimina cap, perquè és gent que viu una sensibilitat artística. En tot cas, si l'IVAM fera ombra al Museu de Belles Arts, seria una ombra saludable. **E. T.**